

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Ne vsi vse, vsak svoje pa vendar!

Pisali smo že, da se je krajevna samouprava konstituirala. Sestal pa se je tudi že svet KS na svoji 1. seji, se konstituiral, izvolil svoje komisije, odbore, delovne skupine in zadolžil svoje posamezne člane za interesne smeri. Ob njihovem delu jih bomo postopoma spoznavali, želimo jim pa mnogo delovnega poleta in uspešnosti.

Skupščina KS pa se pripravlja že na 2. svojo redno sejo in povabili smo novoizvoljenega predsednika Marka Rainerja za kratko predstavitev skupščinske programske usmeritve.

Res gre samo za nekaj programskih usmeritev, je povzel besedo predsednik Rainer, kajti programi so rezultat skupnih prizadevanj vseh sodelujočih subjektov. Najprej pa: KS smo mi vsi in kolikor širše bo sodelovanje, čim več nas bo, toliko več bo storjenega. To podčrtavam takoj na začetku, ker se silno radi zapiramo v svoja stanovanja, v svoje hiše, o skupnosti pa raje rečemo le kakšno kritično, pogodnjamo itd. To velja preseci!

Drugič: Vseh stvari v KS ni potrebno spolitizirati. Najboljša politika je dobro delo! Premaknemo pa lahko hitro nekatere stvari, speljemo nekatere naloge. Katere? Celotna ureditev Kodeljevega je stvar dolgoročnega načrtovanja. Saj ne da bi Kodeljevo ne bilo urejeno, a toliko je le še stvari – npr. sprehajalno nabrežje Gruberjevega kanala, grad s parkom, sotočje Ljubljance in kanala z morebitno čolnarno, pa parki in zelenice za sprostitve – tudi skupinsko, pa redno vzdrževanje vsega tega, takega in podobnega in hiš in vrtov okoli njih itd. Pri tem bi že lahko sodelovali nekateri strokovnjaki – Kodeljevčani. Ne vsi vse, a vsak naj opravi svoje!

Seveda je tu SZDL s svojo najbolj množično sestavo. V pomladitvi novega vodstva vidim lažje uresničevanje skupnih ciljev. Povezavo med generacijami pa vidim že npr. v pove-

KODELJEVO

zavi KO ZB s šolo. Proslava janske bitke ali 1. novembra, skupni obiski iz NOB pomembnih točk že v naši KS (pa seveda tudi širše) – to ni samo stvar borcev ali samo šole.

Prek dodelave dolgoročnih programov velja takoj videti tudi operativne načrte in že letos spomladi kake skupne akcije: čiščenje hiš in okolja, ograj, drevja, vrtov sploh. To lahko postorimo tako rekoč brez stroškov in vendar bomo lahko takoj nadaljevali tam, kjer smo pred časom že začeli.

Spomladi npr. imamo tudi krajani praznik. Poglobimo vsebino, popestrimo oblike praznovanja. Potem pa so tu plin, toplota, kabelska TV itn. Strokovnjaki naj dajo podatke, številke – bodimo konkretni.

In že smo pri tretji naši usmeritvi (ki je seveda tudi prva in druga): vse to bodo le predlogi naše skupščine. Če ona sama jih mora doreči, predvsem pa bodo svoje rekli krajani: za kakšen program so in koliko so zanj pripravljeni storiti, prispevati.

Skupščina naj bi se sestala le nekajkrat letno. Spremljala naj bi uresničevanje programov in signalizacijsko delovala v svoji delegatski bazi. Pri tem ima največ operativnega dela svet naše

KS s svojimi delovnimi telesi. Seveda ne bomo pozabljali tudi koordinacije s sosednjimi KS in z občino.

Pa še o informiranju. Tako pripravljeni želimo priti v vsako gospodinjstvo. Svet KS je že imenoval komisijo za informiranje, samouprava pa bo skušala na sedežu KS urediti dežurstvo delegatov in oživiti nabiralnik za morebitne želje, predloge, pripombe krajanov. Obveščanje v naši skupnosti naj seveda ostane, pomisliti pa velja na časovno izhajanje krajevnega obveščevalca. (Imam celo še predlog, dva, za naslov: Moja krajevna skupnost ali Kodeljevčan.)

Najprej bi v njem predstavili vse organe krajevnega samouprave, DPO, DO in društva, objavili spiske delovnih organizacij, zasebnih obrtnikov, pa zemljevid naše KS, potem bi prišla na vrsto pojasnila z izvorom nazivov naših ulic itn. V glavi imam vsebino 1. številke: anketo kot izhodišče za delo socialno skrbstvene komisije. Težave posameznikov namreč niso le njihove težave! Med nami pa živijo zdravniki, psihologi, socialni delavci – torej nam je strokovnost dela zagotovljena.

Še bi lahko odpirali dele našega življenja, a bodi za zdaj dovolj. Osnovna skrb naj nam bo človek. Vanj zaupajmo, vanj usmerjajmo vse svoje dejavnosti. Čimmanj sej pa čimveč akcij v interesu krajanov. Če bomo stili skupaj, bomo prenekatere stvari rešili že z dobro voljo v zadovoljstvo vseh. Vključujmo pa tu takoj in predvsem vlogo zavestnih sil!

Tovarišu predsedniku lepa hvala za spodbude z željo po čimveč uspešnih akcijah že letos.

AM

Ali res ne gre drugače?

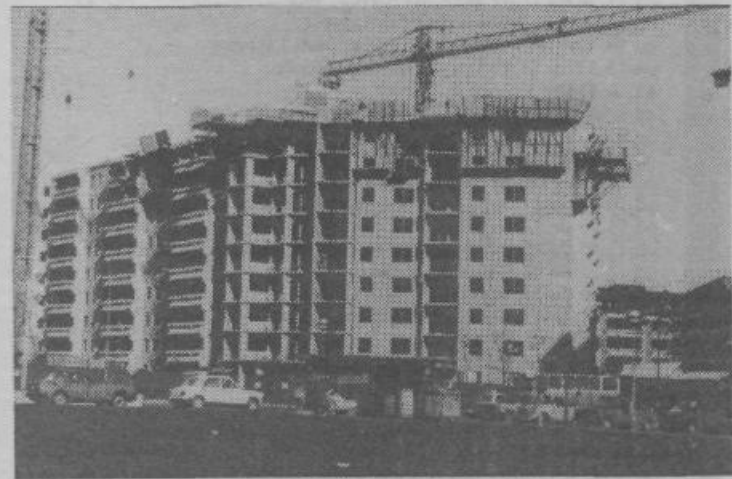
V novih Fužinah so v teku zaključna dela pri gradnji stanovanj. Večji stanovanjski objekti na Leninovem trgu 1., 2. in 3. ter trije nizki bloki na Osenjakovi bodo letos dograjeni in upajmo, vseljeni, sledilo pa jim bo le še nekaj manjših stanovanjskih enot na Gašperšičevi ulici.

Ta za Fužinčane dobra vest o umiritvi gradnje, ki pomeni stalno prisotnost prahu, blata, stalnih premikov deponij zemlje, pa še nikakor ne pomeni mirnih Fužin, kajti gradbeni stroji, kamioni, žerjavi in delavci SGP Grosuplja, Gradisa ali kateregakoli drugega izvajalca bodo še lep čas dajali utrip rasti Fužin, saj je v teku gradnja druge osnovne šole, tečejo priprave za gradnjo primarnega središča Novih Fužin, postopno gradnjo triplex garažnih hiš, srednje šole za gostinstvo in turizem; počasi se uresničuje tudi projekt obrtne cone in dokončno urejanje okolja, ki naj vsaj delno ublaži in počloveči betonska mravljišča vzdolž levega brega Ljubljance ob zastarelem lepotu Fužinskem gradu.

Velike selitve oziroma preselitve v Nove Fužine se torej počasi umikajo skupaj z velikimi stroški, ki posameznika vsaj za določen čas vtirjajo ob

redni službi še v področja sive ekonomije. Pa ne le ta časovna zavezanost, ki človeka odtuja, tu so še druga neresena vprašanja, ki na velikih skupnih prostorih vodijo do nerazumljivega obnašanja posameznikov, predvsem avtomobilistov, ki imajo težave s parkiranjem.

V drugi fazi soseske Nove Fužine je doslej žal neurejena okolica na območju Chengdujske ceste, Marinkovega trga in okolice Fužinskega gradu. Na tem območju, kjer je v zadnjih dveh letih zrastle stanovanj za nekaj tisoč prebivalcev, je vzrok za neurejenost več, osnovni razlog pa je vsekakor v neusklajenosti stanovanjske gradnje, kar je vodilo k sprotnemu vseljevanju ob tekočih gradnjah. Razumljivo je, da je neurejena okolica vzrok za parkiranja in vožnjo po interventnih poteh, za ogrožanje otrok in drugih.

PISMÓ BRALCEV

Neporavnani računi v Dolskem

Na prošnjo očeta se je v uredništvu oglašila Antonija Kokalj iz Dolskega. Prišla je preprosto po nasvet, kaj naj stori, da se bo stvar, ki jo želi, premaknila. Pred leti so iz Dolskega proti Vinjam napeljali vodovod. Na zemljišču njenega očeta, Antona Gostinčarja, so postavili prečrpalno postajo tega vodovoda. Tedaj so obljubili, da bodo pozidano zemljišče odmerili, ogradili in seveda tudi plačali. Do danes pa je vse ostalo le pri obljubah. S tem se lastnik

zemljišča seveda ne strinja. Kam se torej obrniti, da bi kaj zaleglo?

Antoniji Kokalj smo svetovali, da se oglasi v krajevni skupnosti Dolsko in ji bodo tam pomagali, da se neporavnani računi poravnajo ter uredi, kot je treba. Povedala je, da je to že storila, da je v KS sila težko koga dobiti, vendar ji je to uspelo in tajnik ji je obljubil posredovanje pri Zavodu za izgradnjo Ljubljane, tozdu za urejanje stavbnih zemljišč, ka-

teremu je KS zaupala izgradnjo vodovoda. Vendar vse kaže, da to ni pomagalo. Kaj naj torej stori?

Predlagali smo ji še drugačno pot. Napiše naj pismo predsedniku sveta KS Dolsko in ga prosi za ureditev primera. Če se to ne bo zaleglo, pa naj se pisno obrne na občinski upravni organ ali kar na ZIL, tozdu za urejanje stavbnih zemljišč, Kardeljeva ploščad 22.

V uredništvu smo ji svetovali, kot smo vedeli in znali. Svetovali smo ji naj piše, piše... in se ob tem zgrozili. Mar je res, da smo postali dežela uradnikov in birokratov, dežela kljuk in papirjev...?

NOVE JARŠE

Težave s parkiranjem v središču Ljubljane se vse bolj prenašajo tudi na nove primestne soseske. Problem parkiranja tovornih vozil pa je še veliko bolj pereč, in to kljub temu, da ima Ljubljana parkirišče za tovorna vozila na Ježici, ki pa ga vozniški tovarnjakov ne uporabljajo, temveč raje parkirajo vsepovsod po mestu, kjer je to mogoče.

Vse pogostejše zaidejo tovarnjaki tudi na še po desetih letih neurejen Beblerjev trg. Predvsem so to tovorna vozila, ki na trgu parkirajo v soboto in nedeljo, ko čakajo na carinski pregled, ali pa so pripeljali blago v Javna skladišča. Med temi je tudi precej naviš tovarnjakov, pa tudi avtobusov.

ZADOBROVA-SNEBERJE

22. februarja pa je bilo sklicano predsedstvo KK SZDL. Vabljeni so bili predstavniki krajevnega samouprave, TVD Partizan in KUD Svoboda. Govorili so predvsem o organiziranju kandidacijske konference, ki bo marca. Konferenco naj bi sestavljali ulični delegati, delegati SIS, predsedstva KK SZDL, skupščine KS in DPO, društva ter predstavniki društev v KS.

Predsedstvo je obravnavalo tudi pripravo na zbor krajanov, na katerem bomo obravnavali letni plan razvoja naše KS.

Predstavniki TVD Partizan in KUD Svoboda pa so bili vabljeni predvsem zaradi dogovora o uporabi dvorane v Zadržnem domu, vendar predstavnikov TVD Partizan ni bilo na sejo. Predsedstvo je menilo, naj se ta zadeva uredi, da ne bo prihajalo med obema organizacijama do nepotrebnih nesoglasij in podobno.

Proslava ob dnevu žena je bila 8. marca na osnovni šoli Leopolda Mačka-Boruta, program sta pripravili osnovna šola in DPD Svoboda. Predsedstvo je kritično ocenilo tudi udeležbo na proslavi ob kulturnem prazniku v kulturnem domu Španskih borcev, saj so bili na proslavi samo občani iz naše KS.

Ves mesec februar so odbori in komisije pri svetu KS pripravljali gradivo o zaključnem računu KS za lansko leto in o njenem finančnem planu za letos. Na predlog sveta KS so skupščinski delegati ugotovili, da je bilo gospodarjenje s sredstvi v lanskem letu smotno in da je bil vsak dinar porabljen tako, kot je bilo naprej ugotovljeno. Kot že vrsto let pa

Beblerjev trg – parkirišče za tovarnjake

Na Beblerjev trg zapeljejo kar čez zelenico ali čez robnike na Ulici Gradnikove brigade, zapirajo pešpoti in po odhodu s »parkirišča« nosijo na ulico pesek ali blato, ki odpada s koles. Na trgu pa parkirajo tudi manjši tovarnjaki, od 1,5 do 5 ton, katerih lastniki stanujejo v Novih Jaršah, kar vseeno ni opravičljivo, pa tudi občasni gosti Emona centra.

Ker ni nobene potrebe, da bi tovarnjaki, tudi tisti manjši od 2 ton, vozili po ulici Gradnikove brigade, saj na njej ni nobenih trgovin (Emona center ima lasten dovoz s Šmartinske ceste), servisov, skladišč in podobnega, bi

veljalo na obeh straneh Šmartinske ceste postaviti prometna znaka, ki bi prepovedala, dostop tovarnjakom na Beblerjev trg. Vendar ne bo zadoščalo, če nihče ne bo kontroliral, kako bodo vozniški omenjena znaka spoštovali.

C. P.

● V Novih Jaršah razstava ročnih del

Društvo upokojencev Nove Jarše je v počastitev 8. marca – dneva žena organiziralo razstavo ročnih del članic društva. Zelo zanimiva razstava v prostorih društva upokojencev Jarška 34/ a je privlačila številne obiskovalce in marsikoga tudi navdušila, da se tudi sam preizkusi.

Za vse, ki že znajo izdelovati lepe stvari in za vse, ki se jih želijo naučiti in v prijetni družbi preživeti del življenja, je v društvu upokojencev Nove Jarše vedno prostor.

Kaj mi pri nas ugaja in kaj ne

● Ob progi na Zaloški cesti stoji nova trgovina s kruhom in pecivom. Pravijo ji boutique. Ima lep napis KRUH. V dnevnih časopisih je pisalo, da bo ta butik imel na razpolago različne vrste kruha in peciva. V trgovini je bil na steni dolg seznam različnih krušnih dobrot, ki naj bi jih imeli na razpolago. Čez nekaj časa se je ta seznam skrajšal na polovico in zdaj nimajo niti rženega kruha ob vsakem času, pride šele okrog dvanaest ure.

● Društvo upokojencev je letos zopet dvignilo članarino od lanskih 300. na 500.-din. Prispevek za samopomoč pa od 1000.-din na 2500.-din. Društvo upokojencev ima prav gotovo 30.000 članov v Sloveniji. Tožijo, da imajo velike izdelke. Kakšne? Lahko bi v svojem glasilu podali enkrat obračun svojih prejemkov in izdatkov. Saj gre za ogromne vsote denarja.

● Cena avtobusnega prevoza od Ljubljane do Malega vrha pri Šmarju-Sap stane 500 din. To je zelo veliko za 12 km dolgo pot. Kajti proga je zelo rentabilna. Od Malega vrha do Šmarja-Sap, (pot je dolga le en kilometer) pa stane voznina 250 din. Kje je tu logika? Zakaj taka razlika v ceni?

● Vsak mesec plačajo stanovalci hiš v Mostah in menda v celi Sloveniji prispevek za zaklonišča. Gre za ogromne vsote denarja, ki se nabere v občinski blagajni. Zaklonišče pa ne zidajo nikjer; kam gre ta denar? Občani zahtevajo, da predložijo obračun tega denarja.

● Kako se počutijo naši južni bratje pri nas v Sloveniji, ne vem? Slišim pa razne kritike, tako jih imenujejo npr. Bosanci, kar tudi so v veliki večini. Ali smatrajo to kot posvko, ne vem. Vem pa, da se nočejo naučiti slovenskega jezika, poznam namreč nekatere, ki že 40 let živijo v Sloveniji, pa še nočejo govoriti slovensko. Sam sem živel 6 let v Bosni, Hrvaški in v Srbiji in mi niso pravili nikoli drugače kot Slovenec, pa jim nisem zameril, temveč sem bil celo še ponosen na svojo nacijo.

● Pred prodajalno Državne loterije v kiosku na tržnici v Mostah čaka včasih vrsta, dolga po 20 do 30 metrov, v dežju snegu ali soncu. En sam prodajalec in izplačevalec sreč ne zmore takega navala. Zakaj ne bi odprli še ene prodajalne srečk, saj je to zelo rentabilen posel?

● V domu Španski borci imajo različne predstave, za katere občani ne vedo. Premalo je reklame za to. Zato ni čudno, da prestave niso obiskane. Kdo plačuje deficit tega doma? Vzdrževanje doma pa ogromno stane.

● V samopostrežni trgovini v Mostah imajo čudne običaje. Ne vračajo drobiža, temveč ti rečejo, da ga nimajo in tako ostane lep kup denarja pri blagajni. Celotno pravijo, da niso banka, da bi vrnili drobiž. Steklenice, ki jih vračajo sploh ne odračunajo in jih plačaš še enkrat. Neki tovarišiči so zaračunali predmet, ki ga sploh ni vzela, ko se je pa pritožila, se je blagajničarka namrdnila in po dolgem prepričevanju vrnila denar. Niti opravičila se ni! Da ne govorim o delikatesah, ki jih zaračunajo, kot se jim zljubi. Nabijajo take cene, da je obupno. Potrošnik pa naj vse plača. In to ni samo v Mostah v samopostrežni, tudi v delikatesi v Rojčevi ulici ni nič boljše. Ob tako nizkih dohodkih pa nas še ti gulijo!

M. M

Tečaj za izprašane gasilce v Dolskem

Na pobudo Občinske gasilske zveze Ljubljana Moste-Polje je gasilsko društvo Dolsko organiziralo v januarju 1988 tečaj za izprašane gasilce. Tečaj je obiskovalo 41 aktivnih gasilcev, mladincev in pionirjev. Razveseljivo je to, da je bilo med njimi tudi nekaj žensk. Iz Dolskega je bilo 9 tečajnikov, po eden iz Klopce in Vinj, kar 30 pa iz novoustanovljenega društva Laze. Tečaj je bil intenziven, tako da so že 31. 1. 1988 opravili vsi tudi zaključne izpite. Veseli nas, da je bilo med slušatelji večina iz vrst mladine, tako upamo, da se ni bati za obstoj te tako humane gasilske organizacije.

Tečaj so uspešno vodili: Tov. Resman, sektorski poveljnik v Zasavju, predsednik Jože Vidmar in poveljnik Janez Bricelj z občinske gasilske zveze in še nekateri častniki občinske gasilske zveze Ljubljana Moste-Polje. Upamo in želimo, da bodo ti novi kadri še bolj poživili delo v gasilskih društvih v Zasavju.

M. Lautar

